

בש"פ 8801/14 - ע.א. נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8801/14

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

העורר:

ע.א.

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב מיום
10.12.2014 במ"ת 4452-10-14 שניתנה על ידי כבוד
השופטת ד' שריזלי

תאריך הישיבה:

י' בטבת התשע"ה (1.1.2015)

בשם העורר:

עו"ד יעל מסיקה

בשם המשיבה:

עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 4452-10-14, כב' השופטת ד' שריזלי), בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. זאת לאחר קבלת תסקיר ובחינת שחרורו לחלופת מעצר בדמות קהילה טיפולית. כמו כן, דחה בית המשפט את בקשת הסנגורית לדחות

את הדיון עד שיתקבל תסקיר משלים בעניינו של העורר. במסגרת הערר מבקש העורר להחזיר את הדיון בסוגייה לבית המשפט המחוזי ולהורות לשירות המבחן לערוך לו תסקיר משלים.

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת שוד וניסיון שוד של שתי חנויות שונות באותו היום ובאופן דומה, אשר לווה באלימות כלפי המוכרים בחנויות. הצדדים חלוקים ביניהם באשר לשאלה העובדתית מתי הצטרף העורר לתכנית גמילה בין כותלי הכלא ולמשקל שיש לייחס לנתון זה. לעמדת הסנגורית, העורר נמצא כחודש וחצי בתכנית והוא השתלב בה בהצלחה. לנוכח זאת ולנוכח התקדמותו, לדבריה, היא מבקשת לערוך לו תסקיר משלים. מנגד, באת כוח המשיבה הדגישה את המסוכנות הנשקפת לגישה מהעורר, וכי העורר השתלב בתכנית אך לאחרונה. לכן אין בכך, לשיטת המשיבה, לשנות את התוצאה אליה הגיע בית המשפט ולא את המלצות שירות המבחן בעניינו של העורר.

2. דין הערר להידחות. עניינו של העורר נבחן פעמיים על ידי בית המשפט המחוזי. זאת, על אף שאין מחלוקת באשר לקיומן של עילת מעצר וראיות לכאורה. ואולם, בתום הדיון הראשון הוחלט שהדיון בבקשת מעצרו יידחה על מנת לבחון את חלופת המעצר שהוצעה על ידי הסנגורית. אלא שמתסקיר שירות המבחן בעניינו, שנערך כחודש לפני מועד הדיון השני (בשל דחיית מועד הדיון), עולה תמונה קשה ביחס לעורר, לפיה הוא בעל רמת סיכון גבוהה למעורבות אלימה חוזרת ובדרגה גבוהה. אמנם, התסקיר נערך לפני שהשתלב בתכנית הגמילה, אך בנסיבות העניין ובשלב זה לא מצאתי כי הדבר מצדיק את קבלת הערר.

המסוכנות הנשקפת מן העורר היא גבוהה. מרישומי הפלילי ניכר כי העבירות בהן הורשע אינן קשורות בהכרח להתמכרותו לסמים, או רק לנתון זה. מדובר, בין היתר, בעבירות אלימות רבות וקשות. כך למשל, הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפת שוטר, גניבה המלווה בעבירת תקיפה והחזקת סכין. לעורר לא פחות מ-19 הרשעות קודמות, והמעשים המיוחסים לו במקרה דנן בוצעו לכאורה ימים ספורים לאחר שחרורו ממאסר. במקרה שלפניי שני האישומים בהם מואשם לוו באלימות מצידו – תקיפת מתלוננת אחת וחניקתו של המתלונן השני. יש בכך ללמד שהמסוכנות, על פי העובדות שהוסכם שלגביהן יש ראיות לכאורה, היא רחבה יותר.

באשר להתמכרותו לסמים, עולה כי החל לצרוך אותם בגיל צעיר. בשנה האחרונה פנה העורר, לטענת הסנגורית, לאישפוזית גמילה אך עזב את המקום כעבור שמונה ימים, בשל מחסור בעובדים סוציאליים לגרסתו. כיום, כאמור, השתלב מזה כחודש וחצי בתכנית גמילה שבין כותלי הכלא. יוער כי לא הונחו בפניי תימוכין לעמדת הסנגורית לפיה התרשמות הצוות הטיפולי ממנו עד כה היא חיובית. ואולם כך או כך, בנסיבות העניין ועל רקע המתואר, תקופה של חודש וחצי אינה משמעותית דיה בכדי להראות על כיוון חיובי וברור בחייו של העורר, המפחיתים במידה הנחוצה ממסוכנותו הגבוהה לכאורה. לנוכח חומרת המעשים המיוחסים לו, בשלב זה נראה שדי בבדיקות שבוצעו עד כה על ידי בית המשפט המחוזי, וההחלטה אינה מגלה טעות שבדין.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ה (5.1.2015).

ש ו פ ט
